

תת"ע 1811/04/21 - מדינת ישראל נגד יעקב אלנעאמי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 1811-04-21 מדינת ישראל נ' אלנעאמי
תיק חיצוני: 34213002313

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יעקב אלנעאמי

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בדוח שמספרו 34213002313 לנאשם יוחסה עבירה של בלתי מורשה לסוג רכב, עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה וכן ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירות מיום 30.3.21.
 3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 22.4.21 המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר.
 4. התיק נפתח בבית משפט ונקבע דיון למועד המצוין בגוף הדוח.
 5. לטענת ב"כ המבקש, הוא הגיש בקשת דחיה ביום הדיון בשעה 08:20 (במקור בבקשה נרשמה שעה 20:08 - א.ח.ב) שכן הנאשם פנה אליו ביום זה בבקשה לייצגו.
- ב"כ המבקש צרף העתק מהבקשה וכן אישור פקס אודות משלוח הבקשה.

המבקש לא צרף תצהיר לבקשתו.

המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש זומן כדיון. המבקש קיבל כתב אישום ואף חתם על קבלת ההזמנה למועד הדיון שנקבע ואולם לא התייצב.

לטענת המשיבה, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי לא נסרקה כל בקשת דחיה מטעם הנאשם.

עוד טענה המשיבה, כי ייפוי הכוח, אשר נסרק לבקשה, נחתם עוד ביום 2.4.21 ולא ברור מדוע לא הוגשה כל בקשת דחייה טרם מועד הדיון.

לטענת המשיבה, המבקש לא עומד בתנאים לביטול פסק הדין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיה של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

המבקש קיבל כתב אישום מסוג מסירה ביד ובו מצוין מועד הדיון אשר עליו להתייצב בבית המשפט והוא בעניינו, 22.4.21.

לפיכך המבקש זומן כדין למועד שנקבע.

המבקש לא התייצב לדיון ולא הוגשה כל בקשת דחייה מטעמו טרם מועד הדיון.

ב"כ המבקש טען כי ביום הדיון הוגשה בקשת דחייה, בשעה 08:20 והוא צרף לבקשתו העתק בקשת הדחייה והעתק אישור פקס אודות שליחת הבקשה לכאורה.

עיון באישור הפקס מעלה כי ביחס למועד ולשעה, הרי שמדובר בתאריך 22.4 בשעה 09:19. כך שלא ברור אם מדובר באישור פקס המתייחס לבקשה שהוגשה, כטענת ב"כ המבקש, לכאורה, שכן יש שוני בשעה המצויינת.

עוד יאמר בעניין זה, כי לא ניתן לקשר בין הבקשה שהוגשה לכאורה לדחיית מועד הדיון לבין אישור הפקס שצורף לבקשה הנדונה.

זאת ועוד, מעיון בייפוי הכוח שצורף לבקשה עולה כי ייפוי הכוח נחתם עוד בתאריך 2.04.2021 והוא לא נסרק לתיק בית המשפט בשום שלב.

צודקת המשיבה, כי אם כך הם פני הדברים, היה על המבקש לשלוח בקשה דחיית מועד הדיון זמן מספיק קודם למועד הדיון שנקבע ולא להמתין ליום הדיון, כטענת ב"כ המבקש.

לבקשה גם לא צורף כל תצהיר התומך בטיעונים הרשומים בבקשה.

10. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או באת כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון, הבקשה נדחית.

12. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, בהעדר הצדדים.